

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 44. Caroli Calvi obitus. Ludovicus Balbus Rex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

§. XLIV.

Sæculum IX.

A. C. 877.

*Caroli Calvi obitus. Ludovicus
Balbus Rex.*

Carolus Imperator, accepto nuncio, *Ann. Bert.*
quod Papa Ticinum veniret, Nota- 878.
rio, & Comite cum duobus aliis viris in
Palatio præcipuis, qui omnia ad diver-
sandum Summo Pontifici necessaria pa-
rarent, præmissis, ipse obvium se tulit
tanta celeritate, ut ei Vercellis occurre-
ret. Ergo perhonorifice exceptum, Ti-
cinum deducit, quo cum nuncium affer-
retur, Carlomannum cum valido exer-
citu imminere, Dertonam se recipiunt.
In illa civitate Richildis a Papa Impera-
trix coronata est; moxque accepto Im-
peratoris thesauro, vallem Carocelliam † La Mo-
versus, fugam præcipitat. Ipse per ali- riennæ.
quot dies cum Papa moratus est, expe-
ctans Regni sui Proceres; sed receptis
litteris, non esse venturos, Carlomannum
vero propediem adfuturum, uxorem se-
cutus est, Pontifice interim Romam con-
tendente cum effigie Crucifixi aurea
gemmis decorata, quam Imperator S. Pe-
tro dono dabat. Sed & Carlomannus
percepto falso rumore, Imperatorem &
Papam cum instructissimis copiis in se
movere, fugam capessivit. Inter hæc
Imperator in itinere febris corripitur, &
sumpta potione, quam ipsi Sedecias Ju-
dæus

Sæculum IX. A. C. 877. daus Medicus suus carissimus veneno mixtam porregerat, sub tugurio in quadam loco, *Brios* dicto, ultra montem Cæneum posito, decima sexta Octobris anno Salutis octingentesimo septuagesimo septimo, postquam ab obitu parentis sui annis triginta septem, & Imperator annis prope duobus regnasset, annum ætatis agens quinquagesimum quartum extinctus est. (*)

Quam-

(*) Judæus quidem iste ab Historiæ Scriptoribus tetri sceleris accusatur, nemo vero addit, quo auctiore, quo consilio, qua spe, vel saltem an vindictæ cupiditate impulsus, atrox facinus ausus sit. Franciscus Pagi in sua Critica ad annum 875. quæstionem movet, an Carolus Calvus juribus Imperii cesserit, & ex Marca lib. 3. de Concordia cap. XI. illud affirmante affert: *Carolus Calvus Imperator a Johanne VIII. renunciatus consortium illud amovendo anno octingentesimo septuagesimo sexto, solumque jus in civitatem Romanam Sedis Apostolicæ tribuit.* Ad hæc Pagi respondet: *Verum Summos Pontifices supremum Urbis & Exarchatus Ravennatensis Dominium Imperatores contulisse, tot sparsim rationibus comprobavi, ut tantum supersit demonstrandum, Carolum Calvum huic juri non renunciasset.* Certe Annalista Fuldenis, qui Ludovico Germanicæ Regi in omnibus studuit, & Carolum Calvum ejus fratrem passim Tyrannum appellat,

Quamvis vero defuncti corpus aromatibus conditum fuisset, nemine tamen intolerabilem fœtorem ferente, visum est, illud interim in Monasterio Nantua-
no Diœcesis Lugdunensis terræ esse mandandum, unde post aliquot annos ejus ossa ad S. Dionysii Monasterium in Francia translata.

Sæculum IX.
A. C. 877.

Ann. Fuld.
877.

Inter alia ex eo Carolus Calvus commendatur, quod literas a Carolo Magno avo suo tantopere amatas restituerit, viros doctos undique, præsertim ex Hibernia, accersiverit, & in suo Palatio Magistros ali voluerit.

Ann. Met.

877.
Her. Antiss.
præf. in vit.
S. Germ.

Carolo Calvo successit in regno Franciæ Ludovicus filius, annos natus triginta

ta

pellat, hoc non prætermisisset, si revera factum fuisset. Et tamen hoc anno solum ait: Quanta potuit velocitate (Carolus Calvus) Romam profectus est, omnemque Senatum populi Romani more Jugurtino corrupit, sibi que sociavit. Sequuntur cetera quæ in Fleurio hoc Libro Num. XXX. & XXXIV. leguntur. Tum iterum Pagi ex Annalista Fuldensi: Plurima etiam incredibilia se contra Hludovicum Regem & Regnum illius facturum minatus est. Tandem addit Pagi; Rem adeo notabilem vel aliquis ex Annalisticis compluribus, qui res illius ævi adnotarunt, vel alius aliquis Auctor cœvus silentio non pressisset. Sed non desunt Argumenta, quæ Marcæ opinionem, quam multi secuti sunt, evertant &c.

Sæculum IX. ta quatuor, ex prima uxore Hermentru-
 A. C. 877. de genitus, & Balbus dictus. Is Com-
 pendii octava Decembris eodem anno
 Ann. Bert. Hincmari Archiepiscopi manibus unctus
 877. est, habemusque illas preces, quas in
 Hincm. to. 1. illa coronatione pronunciavit, atque e-
 p. 747. tiam promissa, quibus se Rex Episcopi
 to. 2. p. 271. & Regni Proceribus, hi vero Regi se in-
 vicem obstrinxerunt. Rex deinde ad
 Hincmarum Archiepiscopum, quo senio-
 rem & rebus gerendis aptiorem in re-
 gno suo non habebat, misit mandata,
 iussitque ad se venire, ejus consilio pro
 salute Ecclesiæ & Reipublicæ usurus.
 Sed Hincmarus excusavit se, quod se-
 nili ætate & corporis infirmitate nec
 ter suscipere, nec utilem operam Regi
 conferre posset, priusquam Comitia Pro-
 cerum convocarentur, interim autem,
 quæ suadenda censebat, datis literis
 perivit.

Hugo Lo-
 tharii filius.

Flod. III.
 hist. c. 19.
 c. 26.

p. 539.

Cum Hugo Regis Lotharii & Wal-
 dradæ filius collectis copiis grassaretur,
 sperans se regnum paternum obtinere
 posse, Hincmarus, jubente Ludovico
 Balbo, ei scripsit in hunc ferme modum
*Antiquus Regis parentis tui, & Imp-
 ratoris avi tui amicus, cum te quoque
 die tenerrime diligam, monere te cogor,
 latrocinia, ceteraque crimina, qua tui
 auspiciis perpetrantur, tuæ nocere ani-
 mæ, atque in æternæ damnationis peri-
 culum*

culum te conjicere. Motæ sunt contra te querelæ in Concilio in Neustria celebrato; ego vero ab Episcopis jubeor tibi scribere, & exhortari, ut impios consultores a latere removeas, & spem regnandi abjicias. Nisi obtemperes, Episcopos meæ provinciæ aliarumque vicinarum convocabo, te & conscios tuos excommunicabimus, & latam sententiam Papæ, omnibus Episcopis & Principibus adjacentium regnorum denunciabimus. Circumspice ergo, Fili mi, quantum tibi immineat periculum! noli credere vocibus adulantium tibi, & inanem spem regnandi ingerentium. Memento, plurimum nocuisse patruis tuis, quod contempta Lege Dei Regno inhiaverint, & parentem tuum, postquam multas ærumnas sustinisset, & Regno & vita fuisse privatam. Ceterum, pollicitus est mihi Rex, quod cupiat te honore & divitiis cumulare, si fortem, quam tibi parat, capere possis. Expecto a te responsum certum, & sincerum.

§. XLV.

Bernoldi Visio.

Haud diu postquam Carolus Calvus Imperator ex hac vita migrasset, cum quidam vir in Diocesi Remensi, Bernoldus nomine, in morbum incidisset, fessus est, accepit absolutionem, unctio-

nem,

Sæculum IX.
A.C. 877.*Hincm. opus.*
50. to. 2.
p. 805.